

O dragoste necondiționată! Vicențienii în România

I. ”Să-ți iubești aproapele...

Franța în care se naște Vincențiu este mult asemănătoare României de azi. O Franță săracă, preponderent agricolă, care și-a secătuit pământul nedându-i posibilitatea să se odihnească, obținând astfel recolte din ce în ce mai slabe.

Impozitele îl doboară pe țăranul francez. Priviți de la înălțimea celor mari, ei sunt demni de dispreț, așa numiții ”oameni mecanici”. Trăiesc în case de chirpici, adesea alături de animalele lor.

În același timp orașul este și el înghesuit, cu ulițe strâmte, aglomerate, fără canalizare. Și aici, asemeni țăranilor există pătura săracă a muncitorilor, care nu au decât salariul pentru a trăi. Sunt țesători, bijutieri, pantofari etc., iar salariul abia le ajunge. Locuiesc în locuințe închiriate, în cartiere mizere.

Asemeni țăranilor, muncitorii rabdă, dar sunt și perioade în care izbucnesc revolte și răscoale, care sunt ușor înăbușite.

Oameni care nu au nimic al lor, care dorm pe străzi, care trăiesc numai din cerșetorie. Sunt mulți care cerșesc pentru că nu au unde munci, nu pot munci, dar și unii care și-au făcut o meserie din asta, care nu vor să muncească.

Săracul devine incomod, obositor. Statul face recensăminte ale săracilor, îi cataloghează și le distribuie ajutoare. Mai mult se încearcă instituționalizarea lor. Sunt însă puțini cei care acceptă. Nu vor să renunțe la libertatea lor de a fi săraci, la demnitatea lor de oameni liberi.

Săracii nu trebuie marginalizați, nu trebuie răniți în demnitatea lor. Cum să fie ajutați? Printre cei care caută răspuns la astfel de întrebări este Vincențiu de Paul, preot tânăr. Pentru el, săracii sunt oameni ca toți oamenii, care merită același respect, oameni care traversează o perioadă de criză, din vina lor sau a societății. Sunt persoane după chipul și asemănarea lui Dumnezeu care nu trebuie disprețuiți ci ajutați.

Cum?

În primul rând considerându-i egalii noștri, ai tuturor. Adresându-le o vorbă bună, pansându-le rănilor, în special cele sufletești, făcându-i să câștige încredere în Dumnezeu și în ei, făcându-i să se simtă egali și importanți.

De cine?

Răspunsul nu a fost și nu este simplu. În toate timpurile instituțiile statului au încercat să-i ajute pe cei aflați în nevoie. Dar ajutorul lor, datorită caracterului global și larg al legilor este impersonal. Oamenii sunt

diferiți, nu sunt doi oameni la fel, nu reacționează la fel la aceiași stimuli, la aceleași atitudini.

Într-o lume săracă, Vincențiu a avut inspirația divină de a implica persoanele laice în activitatea de ajutorare a celor în nevoi. A găsit receptivitate mai ales la femei de toate categoriile, de la țărânci și muncitoare până la cele din înalta societate. El a înființat primele asociații caritative formate din laici. Spiritul sau a trecut prin veacuri și activitatea caritativă inițiată de el a avut succes.

După aproape două secole Frédéric Ozanam, un tânăr student însuflețit de spiritul lui Vincențiu, dă o nouă amploare activității caritative în numele lui Cristos. Conferințele vincențiene înființate de el își prelungesc activitatea până în zilele noastre. Ele îl au mereu pe Isus în fruntea lor, spiritualitatea este punctul lor forte. Orice este posibil dacă crezi în Dumnezeu. Dacă nu ai decât puțin, poți totuși oferi mult cu Cuvântul Domnului.

II. În România post revoluționară.

Rănilor sunt adânci. Inerția este mare. Oamenii sunt contradictorii. Economia de piață își începe existența și face victime. Condițiile Franței lui Vincențiu de Paul și Frederic Ozanam sunt și în România de azi. Sărăcii sunt din ce în ce mai mulți: oameni fără acoperișuri, copii abandonați, care își duc viața pe străzi, familii întregi aflate într-o stare de sărăcie completă. Îi știe cineva, îi vede cineva? Statul vorbește despre protecție socială, dar este depășit de situație.

Biserica a fost întotdeauna cea de care s-au apropiat cei în lipsă și cu dureri. Sugrumată 45 de ani, blamată, interzisă, Biserica a rezistat și a găsit mereu posibilitatea să ajute. Iar românul nu și-a pierdut niciodată credința în Dumnezeu. Pe lângă Biserici se organizează grupuri de laici care ajută pe cei bătrâni, pe cei neajutorați în numele lui Isus Cristos. Nu sunt neapărat organizați din punct de vedere juridic, dar ei simt că trebuie să ajute, și o fac.

Tradiția carității nu s-a pierdut în România. Dar a face caritate nu este același lucru cu a lăsa un bănuț în mâna unui cerșetor. Caritatea impune responsabilitate și iubire din partea celui care o practică. Altfel, ea poate deveni dăunătoare. Important este că românii au început să se întrebe ce este adevărata caritate, să caute și să afle răspunsuri în tradiția internă, dar, mai ales în experiența externă, adusă în țară, cu generozitate de surori misionare din diferite congregații caritative sau de reprezentanți ai unor asociații caritative internaționale.

Așa cum Vincențiu de Paul în vremea lui dădea „drept mânăstire” pentru Fiicele Carității, „străzile orașului”, fără uniforme și fără voturi solemne, tot astfel începutul vieții vincențiene în România este simplu, mai puțin interesat de forma juridică cât de activitatea în sine. Marea majoritate a conferințelor nu știau prea multe la început, dar membrii lor erau plini de

entuziasm, dornici de a-și manifesta dragostea față de aproapele, ajutându-l, convinși fiind că, urmându-l pe Cristos, nu vor putea greși. Apoi, cu timpul, au învățat din materialele obținute, din întâlnirile organizate, din colaborarea cu Ficele Carității și Frații Lazariști sau pur și simplu din experiența proprie. Prin activitatea desfășurată, asociațiile vincentiene s-au făcut remarcate în comunitățile locale.

III. Și se acționează...

Ce reprezintă dragostea creștină pentru cel de lângă tine, ce reprezintă mișcarea vincentiană laică și fondatorul ei Frederic Ozanam în ziua de astăzi, toate acestea au primit răspunsul încă din primele clipe ale anului 1990 prin Ioan Ploscaru, pe atunci Episcopul greco-catolic de **Lugoj**, una dintre cele mai ilustre personalități ale Bisericii Române Unite cu Roma din țara noastră, care, cu toate că a pățit mulți ani de detenție și de izolare, a iubit. A iubit mai mult ca oricine și ca orice.

Prin intermediul legăturilor sale cu Franța și în special cu Parisul vincentian, Episcopul Ploscaru a înființat în dieceza sa prima organizație laică vincentiană de după 1989 din România. Grupul a preluat numele de Conferința „**Coborârea Sfântului Spirit**” și a fost constituită mai ales din membri tineri care s-au încumetat să pășească pe urmele dragostei și a credinței. Din păcate, acest nucleu din Lugoj s-a destrămat cu timpul, practic autodizolvându-se. Aducem un prinos de recunoștință Episcopului Ioan Ploscaru, decedat la Lugoj în 31.07.1998 pentru a fi fost primul promotor al iubirii și dragostei vincentiene în România de după schimbările din 1989.

Conferința „**Coborârea Duhului Sfânt**” din **Adjudeni** a luat ființă cu o primă întâlnire avută pe data de 23 august 2002 în prezența părintelui paroh Gheorghe Farcaș, a sr. Rosetta, originară din Italia, care activa în misiunea Congregatiei *Surorile Providenței* din Adjudeni, care a fost și prima președintă a Asociației, și a șase membri.

Foarte important pentru începutul asociației a fost curajul și sprijinul moral și material ce s-a primit din partea președintelui din Gardolo, d-nul Walter Pasolli. Acest gest de solidaritate continuă și astăzi, după 12 ani; mai mult, prin intermediul acestuia, mai multe asociații din Trento și Veneto s-au angajat să susțină și susțin proiectele de caritate în favoarea celor săraci și nevoiași din Adjudeni.

Asemeni celor din Trei Sate vincentienii din **Bălan** au aflat despre ideea de vincentian de la Conferința „Sf. Toma” din Miercurea Ciuc. Ea a apărut ca ceva firesc în viața comunității, deoarece aici chiar acționa o

astfel de mișcare având aceleași scopuri ca mișcarea vinčențiană, dar care nu purta acest nume.

Grupul cu activitate caritativă s-a format la Bălan, la 25 mai 1996, obținând personalitatea juridică la 9 septembrie 1996, prin Hotărârea Judecătorească nr. 44 a Judecătoriei Miercurea Ciuc. Activitatea a devenit o mișcare vinčențiană la 23 noiembrie 1998. Primele întâlniri și activități vinčențiene au constituit completări ale activității desfășurate până atunci. Conferința a primit numele „**Sf. Ioan Nepomuk**”, membri asociației sunt intelectuali, funcționari, comercianți, pensionari.

Părintele Alois Hîrja, coleg cu părintele Chelaru Pavel, a cunoscut spiritualitatea sfântului Vincențiu de Paul și a venit cu inițiativa de a înființa în comunitatea unde era paroh o Conferință de caritate. Credincioșii au primit cu multă deschidere această propunere și astfel, din 2002 se lucrează frumos cu persoanele sărace din comunitate. Conferința „**Coborârea Duhului Sfânt**“ din **Bălțați** formată din 14 persoane de diferite vârste este înregistrată juridic la data de 10 octombrie 2005.

În **Bocșa Montană**, în 1992 surorile misionare aduc primele informații despre caritate în general și caritate vinčențiană în special. Ele vin din Carintia - Austria și fac parte din Congregația „Prețiosului Sânge al Domnului Isus Cristos” și se numesc sr. Eduardis și sr. Gertrud. Când dr. Alois Fauland a vizitat conferința din Reșița, surorile i-au propus să aducă și în Bocșa spiritul vinčențian. Deschiderea oficială a avut loc la 8 decembrie 1995, în prezența mons. Sebastian Kräuter – în acea perioadă episcopul romano-catolic de Timișoara. Numele conferinței este legat de această dată și de hramul bisericii: „**Neprihănită Zămislire**”. Personalitatea juridică s-a obținut prin Tribunalul Caraș-Severin cu nr. 116 / PJ / 1996.

Spiritul vinčențian începe să se extindă și pe teritoriul capitalei, a Bucureștiului. El găsește aici un teritoriu propice, oameni cu credință, dornici să ajute, dar și oameni care au nevoie de ajutor.

Astfel dr. Cornelia Zitta Dragoste din **București**, aflată la Reșița cu ocazia Rusaliilor, asistă la vizita delegației SVP din Graz. Ea află despre mișcarea vinčențiană și, întoarsă acasă, hotărăște să înființeze și la București o astfel de asociație. Membri asociației sunt români, germani, maghiari, de confesiune catolică și ortodoxă. Conferința „**Sf. Maria**“ a obținut personalitate juridică la 15 decembrie 1993 prin Sentința Civilă nr. 74 / 1993 a Tribunalului sectorului 3, București.

Conferința ”**Sf. Anton de Padova**” din **București** s-a constituit ca urmare a activității pline de har desfășurată de Conferința ”Sf. Maria” și la îndrumările dr. Alois Fauland din Austria. Conferința a început să se dezvolte sub directa îndrumare a preotului spiritual, Pr. Petre Dâm, primele întâlniri desfășurându-se în mai 1994. În iunie 1994 Conferința a primit personalitatea juridică.

Ing. Viorica Damian activează ca membră a asociației vincentiene „Sf. Maria“ în perioada 1993 - 1995 când i se propune să înființeze și să conducă o asociație vincentiană pe lângă biserica „Maica Îndurerată“, aflată într-un cartier mărginaș și plin de oameni nevoiași al Bucureștilor, **Bucureștii Noi**. Reușește destul de repede să formeze un nucleu și în data de 17 septembrie 1995 are loc ședința de constituire. Personalitatea juridică este obținută la 13 decembrie 1995 prin Sentința Civilă Nr. 253, și imediat la 15 decembrie are loc inaugurarea oficială a activității Conferinței „**Maica Îndurerată**”. Membrii asociației sunt de profesie inginer, medic, jurist, avocat, contabil, tehnician, asistent medical, studenți, persoana casnice, pensionare.

Conferința „**Sfinții Petru și Paul**” din **București** s-a constituit în urma primelor contacte din toamna anului 1995, în luna februarie 1996. La 1 aprilie 1996, Conferința a primit personalitatea juridică, iar agregarea la Paris s-a împlinit la 9 decembrie 1996. Majoritatea membrilor sunt tineri. Predomina femeile de diferite profesii: doctor, jurist, contabil, ingineri, tehnicieni.

Parohia „Sacré Coeur” din **București** are o istorie mai aparte. A fost înființată la 1 decembrie 1991. Nu s-ar putea vorbi despre această parohie și probabil că ea nu ar fi existat dacă nu ar fi fost Prințul Monsenior Vladimir Ghika și Congregația „Fiicele Carității ”, a căror activitate, chiar după 40 de ani de persecuție și tăcere nu a putut fi uitată. Chiar dacă s-a auzit despre organizațiile de laici vincentieni recunoscute oficial, cei din parohia „Sacré Coeur“, convingși fiind că lucrează în spirit vincentian, nu s-au grăbit să oficializeze activitatea considerând că pentru a trăi Evanghelia, a trăi credința și a face bine celor din jur, asemeni sfântul Vincentiu de Paul, recunoașterea oficială este un lucru secundar. Totuși, la îndemnul surorilor vincentiene din Anglia venite la București la 18 noiembrie 1997, este înființată Conferința „**Sf. Iosif Muncitorul**“ care va fi agregată la Paris la 23 noiembrie 1998, având 30 de membri fondatori.

Conferința „**Adormirea Maicii Domnului**” **București** și-a început activitatea la data de 10 iulie 2001, obținând personalitate juridică la 28.02.2002 și își desfășoară activitatea pe lângă Parohia „Adormirea Maicii Domnului” din București.

La **Brașov**, Marcela Sinka lucrând la Hospice „Casa Speranței”, îl cunoaște pe Leo Edgar, vinčențian din Anglia. Ideea SVP i se pare extraordinară, și considerând că este o binecuvântare să poți să-ți ajuți semenii aflați în situații dificile, ca un mesager al lui Dumnezeu se hotărăște să înființeze și în Brașov o astfel de asociație. Ia astfel ființă Conferința „**Sf. Maria și Marta**”. Membri SVP sunt de diferite categorii sociale: ingineri, economiști, contabili, asistente medicale, muncitori, elev. Obține personalitate juridică la data de 19.06.1997.

Ca de obicei în preajma Crăciunului, spiritul de iubire, de ajutorare devine mai viu. Așa s-a întâmplat și în noiembrie 1994. Preotul paroh de **Câmpulung Muscel**, Petru Păuleț, anunță în câteva cuvinte, la predică dorința de a funcționa și în Câmpulung Muscel o asociație caritabilă care pune la loc de frunte spiritualitatea membrilor săi și activitatea spirituală a lor, dusă chiar până la apostolat. La 19 octombrie 1998 Asociația „Sf. Vincențiu de Paul” - Conferința „**Sf. Iacob**”, primește personalitate juridică proprie. Sunt 24 de persoane care provin din diferite categorii sociale: muncitori, funcționari, profesori, ingineri, femei casnice, împreună cu sr. Agnes Sevlin din Congregatia „Surorile de caritate ale Sf. Apostol Paul” Michael Gordon, voluntar englez și preotul Petru Păuleț. De menționat că Asociația „Sf. Vincențiu de Paul” - Conferința Sf. Iacob din Câmpulung a fost agregată la Paris în 10 februarie 1997.

Conferința „**Sf. Aloisiu**” de pe lângă Parohia romano-catolică din **Covasna** a luat ființă la indicația și sub îndrumarea fraților vinčențieni din Paris în anul 1995, ea numărând atunci 15 membri, majoritatea tineri. Agregată la Paris 12.02.1995.

În 1996 la parohia „**Neprihănită Zămislire**” din **Drobeta Turnu - Severin**, vin în vizită trei măicuțe din Irlanda. Printre altele ele le vorbesc enoriașilor și despre mișcarea vinčențiană. Au fost persoane interesate de această mișcare și atunci sr. Agnes a revenit în parohie pentru a explica,

pentru a îndruma organizarea unei astfel de activități și la Drobeta Turnu - Severin.

Deschiderea oficială a activității a avut loc la 4 octombrie 1997 în prezența părintelui Iacob Gherghelucă, sr. Agnes, o mică delegație de la Motru și a celor 10 membri. Personalitatea juridică a fost obținută în 4 octombrie 1998, iar agregarea la Paris a fost în 23 noiembrie 1998.

La **Iași** primele informații referitoare la mișcarea laică vinčențiană au fost primite prin părintele paroh Pavel Chelaru de la părintele Petru Păuleț din Câmpulung Muscel.

„Ideea înființării unei conferințe la Iași ne-a bucurat, căci simțeam că un creștin trebuie să facă mai mult pentru aproapele aflat în situații deosebite, ca astfel să dobândească merite pentru viața veșnică.”

Întâlnirile au început să se desfășoare, mai mult sporadic, din primăvara anului 1997, pentru ca în septembrie al aceluiași an, ele să devină regulate, săptămânale. Conferința „**Sf. Tereza a Pruncului Isus**” a obținut personalitatea juridică cu nr. 76 din 26 octombrie 1998, membri vinčențieni sunt de toate vârstele, de la tineri până la cele mai înaintate vârste.

În anul 2003 spiritul vinčențian a ajuns și în comunitatea „Sfântul Anton de Padova” din **Iași**. Părintele spiritual, Iosif Comorașu, împreună cu un număr de 16 credincioși au început să lucreze cu multă dragoste cu persoanele nevoiașe. În anul 2009, după mai multe probleme de natură tehnică, s-a înregistrat juridic „**Conferința Sfântul Anton de Padova**” din Iași.

La **Joseni**, jud. Harghita, cei care au adus primele informații despre SVP au fost membrii Conferinței „Miskde” din Ungaria. Ideea a fost recepționată cu bucurie. Formarea grupului nu a fost o problemă deoarece toți cei care au aderat la mișcarea vinčențiană au mai desfășurat activitate caritabilă în cadrul bisericii. Noutatea a constat în faptul că acum făceau cunoștință cu o mișcare spirituală, care le permitea o activitate mai largă. A luat astfel naștere Conferința „**Sf. Emeric**” cu personalitatea juridică cu nr. 8 la 13 ianuarie 2000. În momentul de față nu funcționează.

La **Miercurea Ciuc** se organizează o conferință vinčențiană sub îndrumarea și sprijinul Conferinței „Sf. Ștefan” din Paris. Conferința este înregistrată sub numele de „Fundăția **Szent Tamás** Társaság” și este

înregistrată cu nr. 46 din 1994. În același an, Conferința „Sfântul Toma“ este agregată la Paris. Conferința și-a propus ca scop principal sprijinirea fizică, materială și spirituală a celor aflați în nevoie, sub conduita spirituală a fericitului Frédéric Ozanam.

Conferința se compune din membri care sunt ingineri, medici, funcționari, muncitori.

....

Conferința „**Tuturor Sfinților**” din **Misentea** / Harghita își are rădăcinile încă din anul 1992 când, sub îndrumarea lui Albin Biro de la Miercurea Ciuc, s-a activat în cadrul Fundației „Ajutorarea vârstnicilor de la sate”, ajutându-se un număr mare de persoane în vârstă, dar și copii. După ce această fundație și-a oprit activitatea, cei din Misentea au dorit să continue această activitate în slujba aproapelui, înființând Conferința actuală în anul 1994. Conferința a fost agregată de Paris la 23 noiembrie 1998 și a primit personalitatea juridică la 15 octombrie 1999.

În această perioadă orașul **Motru** este vizitat de Leo Edgar, din Anglia care împreună cu sr. Agnes recomandă conferința la Paris pentru agregare. În noiembrie 1998, Conferința „**Sf. Ioan Botezătorul**” este agregată la Paris. La 9 iulie 1999 Conferința primește personalitate juridică prin Sentința Civilă Nr. 180. În prezent Conferința nu funcționează.

La **Onesti**, primele informații despre Asociația Sfântului Vincentiu de Paul au fost primite de la frații vinicențieni laici din Câmpulung Muscel prin părintele Iosif Păulet. Ideea de a ajuta cu entuziasm în spirit caritabil a prins contur și pe meleagurile central-moldave.

Prima întâlnire a avut loc în aprilie 1998, iar primele activități în iunie al aceluiași an. Conferința „**Sf. Iosif**” a obținut personalitate juridică în mai 2000.

Primele informații despre mișcarea vinicențiană au fost aduse la **Pitești** de o persoană laică din Franța. Prima întâlnire a fost organizată în vara anului 1998, în sala mare a parohiei romano-catolice din Pitești. La această întâlnire au participat aproximativ 30 de persoane. Subiectul a fost prezentarea Statutului mișcării vinicențiene de către sr. Agnes Slevin. Încă de la această întâlnire s-a format un grup de 20 de persoane, în majoritate femei, care au participat cu consecvență și la întâlnirile ulterioare.

Sediul Conferinței „**Sf. Petru și Paul**” este pus la dispoziție de parohia romano-catolică. Conferința a obținut personalitatea juridică cu nr. 26 din 5 mai 1999.

Preocuparea pentru ajutorarea celor în nevoi există deopotrivă la oraș și la sat. În comuna **Plăieșii de Jos**, jud. Harghita, se înființează în 1995 Asociația „Spitex”, care avea drept scop îngrijirea, vizitarea vârstnicilor, solitarilor la domiciliul lor. Această activitate a început să se deruleze în mod sistematic și organizat în luna februarie 1995, datorită organizației elvețiene „Sammaritergruppe“ din orașul Chur. Asociația „Spitex” Plăieșii de Jos a obținut personalitatea juridică prin Sentința nr. 31 din 13 septembrie 1995 la Judecătoria Miercurea Ciuc. Având în vedere de similitudinea scopurilor celor două asociații, „Spitex” și vincentiană, nu s-a mai cerut personalitate juridică separată pentru Conferința vincentiană „**Sf. Ecaterina de Alexandria**“.

În luna octombrie a anului 1993, dl Iacob Conroy din Anglia aduce un transport de ajutoare în România și, impresionat de activitatea colectivului de voluntari din **Ploiești** propune organizarea unei Conferințe vincentiene. El însuși vincentian, trimite în decembrie al aceluiași an un pachet conținând materiale informative despre mișcarea vincentiană: regulament, istoric, viața și activitatea lui Frédéric Ozanam. Personalitatea juridică a fost obținută în 3 ianuarie 1995, conferința numindu-se „**Sf. Maria Goretti**” și în 13 martie 1995, conferința din Ploiești a fost agregată la marea familie vincentiană mondială. Datorită unor probleme interne ale bisericii greco-catolice (Conferința fiind organizată în cadrul acesteia), ea a fost desființată. După aceea a fost exclusă din rândurile Uniunii prin Comunicatul 79/849/28.02.2002.

.....

La **Reșița** primele informații despre activitatea vincentiană s-au primit în august 1992, când o delegație a decanatului de Graz / Austria a venit în vizită la Reșița. Printre cei veniți era și dr Alois Fauland, pe atunci președintele SVP din Austria. El a vorbit pentru prima dată reșițenilor despre SVP, despre spiritualitate vincentiană. Cu ajutorul preotului decan Jozsef Csaba Pal din Reșița s-a format un nucleu vincentian care s-a dezvoltat în continuare. Prin Hotărârea Judecătorească nr. 19 din 1 octombrie 1992 asociația capătă personalitate juridică. Denumirea spirituală este: Conferința „**Maria Zăpezii**”. În cadrul Conferinței funcționează Centrul Social „Frederic Ozanam”, înființat la 10.05.2000.

La **Roman**, la parohia Sfânta Tereza a Pruncului Isus, când părintele Pavel Chelaru a ajuns în comunitate a ajuns și spiritul sfântului Vincentiu de Paul. Caritatea este practică de credincioșii din parohie, se face în cadrul Acțiunii Catolice, dar atunci când spiritualitatea vincentiană este cunoscută, un grup de 34 de persoane cu vârste între 18 și 69 ani, majoritatea pensionari se organizează și astfel se înființează Conferința „**Sfânta Tereza a Pruncului Isus**”. Pe data de 13 noiembrie 2012 este înregistrată juridic cea mai tânără Conferință din țara noastră.

Conferința „**Sf. Vincentiu de Paul**” din **Sânmartin** / Harghita a fost înființată în urma începerii derulării unui proiect cu sprijin ”PHARE” pentru sprijinirea oamenilor în vârstă la sfârșitul anului 1996.

Prin intermediul informațiilor și discuțiilor purtate cu dr. Laszlo Könczöl, președintele SVP din Germania, în anul 1997 s-a început efectiv activitatea conferinței. În anul 1998 s-a obținut agregarea de la Paris, iar în ianuarie 2000, personalitatea juridică. În momentul de față nu funcționează.

Conferința „**Nasterea Sfintei Fecioare Maria**” din **Slatina** s-a constituit pe data de 4.12.1998. Ea a fost constituită de preotul-paroh al Parohiei romano-catolice din Slatina, pr. Gheorghe Coșa sub directa îndrumare a sr. Agnes.

Conferința este compusă din 21 de membri, bărbați și femei, de diferite vârste și profesii, fiind de confesiune romano-catolică și ortodoxă.

Pas cu pas, urmând informațiile primite despre vincentieni de la SVP Timisoara, s-a început cu activitatea în comuna **Șeitin** din jud. Arad. Motivul începerii activității în această comună a fost posibilitatea oferită de a avea un sediu fără a plăti chirie și numărul mare de oameni care aveau nevoie de ajutor. Conferința „**Sfântul Grigore Teologul**”, cu personalitatea juridică obținută la 14 februarie 1997 conform sentinței nr. 77. Între timp a fost desființată.

Și la **Târgoviște** s-a aflat despre mișcarea vincentiană de la Conferința de la Câmpulung Muscel și de la Surorile de Caritate ale Sf. Apostol Paul care locuiesc în Târgoviște.

În aprilie 1999, un grup de 8 persoane încep să organizeze această activitate, Conferința „**Sf. Francisc de Assisi**” obține personalitate juridică prin Sentința Civilă nr. 995 din 17 decembrie 1999.

Vincentiu de Paul începe să fie cunoscut mult mai mult pe meleaguri moldave și astfel la inițiativa părintelui Iulian Faraoanu, paroh al Parohiei romano-catolice „Sfântul Anton de Padova” din **Tg.Frumos**, în ziua de 7 decembrie 2004, un grup de 10 persoane (7 femei și 3 bărbați de vârstă medie), au hotărât să înființeze Conferința Sfântul Vincentiu de Paul. Pe data de 3 noiembrie 2005 este înregistrată juridic Conferința „**Sfântul Anton de Padova**”, o conferință creștin catolică, caritabilă, apolitică și nonprofit, cu adresa la fosta capelă a comunității.

La **Timisoara**, dr. Alois Fauland, presedinte SVP Austria, a propus d-nei Anastasia Juranescu de la „Fundatia Dr. A.Imbroane” înființarea unei conferințe vincentiene, inaugurarea sediului având loc la 1 aprilie 1995. Personalitatea juridică s-a obținut în același an, la 14 noiembrie. Numele spiritual este Conferința „**Sf. Gheorghe**”. Membri asociației sunt în general femei, tinerii fiind aleși pe criterii de seriozitate în muncă și viața spirituală.

Conferința „**Fericitul Ieremia Valahul**” din **Tomești** este înregistrată juridic pe data de 2 septembrie 2005, cu 17 membri vincentieni.

În 1990 la **Trei Sate**, Sângeorgiu de Pădure, jud. Mures se înființează Asociația Femeilor Creștine din Trei Sate. Primele informații despre mișcarea laică vincentiană le primesc de la Conferința „Sf. Toma” din Miercurea Ciuc. Are loc o primă întâlnire a membrilor fondatori care a constituit și prima adunare generală a conferinței vincentiene, „Árpádházi Szent Margit (**Sf. Margareta**)”. Activitatea vincentiană continuă astfel activitatea caritativă începută în 1990 de Asociația Femeilor Creștine. Membrii fondatori au fost bucuroși să facă parte din Uniunea constituită la nivel național și mai ales să aparțină mării familii vincentiene cu sediul central la Paris. Personalitatea juridică a fost obținută prin Sentința Civilă nr. 1731 în 12.11.1999.

În satul **Văcărești**, com. Mihăileni, jud.Harghita, Conferința a început să funcționeze sub o altă formă încă din anul 1990 în scopul ajutorării persoanelor de vârstă a III-a, fără posibilități materiale, asigurându-le un sprijin moral, spiritual și material în limita posibilităților.

Incepând cu anul 1998 Conferința „**Sfântul Benedict**” s-a reorganizat în baza unui nou program cu sprijinul celor 25 membri. Personalitate juridică 8.02. 2000.

În comunitatea din **Vița** spiritul vincentian a fost cunoscut în anul 2003 cu ajutorul surorilor din Franța. În anul 2005 „**Conferința Sfânta Maria**” este înregistrată juridic.

În 22 - 24 septembrie 1995 a avut loc o întâlnire a vincentienilor la Mako în Ungaria. De fapt ea a fost o primă întâlnire a unor conferințe vincentiene române. Ca urmare a acestei întâlniri, la 25 mai 1996, având ca membre fondatoare nouă conferințe, ia naștere **Uniunea Asociațiilor Caritative ”Sf. Vincențiu de Paul” din România**. Personalitatea juridică a acestei Uniuni se obține la 4 aprilie 1997 prin Sentința Civilă nr. 1 a Curții de Apel Timișoara.

Prima întâlnire a conferințelor vincentiene din România a avut cu adevărat loc la Câmpulung Muscel în zilele de 27 - 28 noiembrie 1998. La această întâlnire a participat și președintele general internațional din acea perioadă, Cesar Augusto Nunes Viana din Lisabona, Portugalia. Aici au avut loc alegeri naționale, a fost constituit Consiliul Național al Asociațiilor Sf. Vincențiu de Paul din România, preoți spirituali: pr. Petru Păuleț din Câmpulung Mușcel și pr. Adalbert Jäger din Bocșa. Întâlnirile la nivel național s-au ținut an de an, iar începând din 1998 primăvara și toamna la nivel de grupe.

Pentru o mai bună organizare și colaborare, Uniunea are din 1998 în componență două grupe:

- Grupa I - cuprinde conferințele situate pe raza arhidiecezei romano-catolice de București și a diecezei de Iași, îndrumător spiritual părintele Petru Păuleț
- Grupa II – cuprinde conferințele organizate pe raza arhidiecezei de Alba Iulia și a diecezelor de Timișoara, Satu-Mare și Oradea, îndrumător spiritual părintele Virgil Fechetă

Astăzi Uniunea numără 32 de conferințe (19 în grupa I și 13 în grupa a II-a).

IV. ”Când ați făcut aceasta...”

Nu există creștin care să nu-și dorească mai mult decât orice, să se mântuiască. Ce cale mai sigură de mântuire poți găsi decât urmându-L pe Cristos, ascultând de poruncile Lui.

Față de alte asociații caritative laice sau nu, vinicențienii pornesc la drum numai însoțiți de Cristos. Cu mijloace puține, dar cu multă credință vinicențienii pornesc la drum. Își iubesc aproapele, îl iubesc așa cum a spus Cristos „*ca pe tine însuși*”, problemele aproapelui sunt problemele lui. Ce greu este să nu le poți rezolva uneori.

În România, mișcarea vinicențiană, după cum s-a văzut din materialul prezentat, este la ea acasă. Începutul a fost natural, în mai toate conferințele a constituit un mod dorit și parcă îndelung așteptat de a face caritate. Forma juridică, legală de funcționare, a fost obținută de cele mai multe ori după o perioadă destul de lungă de activitate. Dar spiritul vinicențian presupune și intrarea în legalitate, menținerea unor relații amiabile cu oficialitățile.

Activitățile desfășurate de conferințe sunt diverse de la conferință la conferință, dar toate au un numitor comun: singurul lor scop este acela de a-i ajuta pe cei aflați în nevoi, dezinteresat, așa cum a făcut-o și Cristos. Apostolatul carității este drag inimii de vinicențian. Doi câte doi, ei bat la porțile sărăciei și încearcă să o facă suportabilă, dacă nu o pot chiar înlătura. Uneori ea este numai de natură spirituală și atunci vinicențienii pot oferi mult și bucuria este cu atât mai mare. Dar și greutatea materiale pot fi mai ușor depășite dacă ai încredere în Dumnezeu și ascuți cuvântul său.

„Căutați mai întâi dreptatea Împărăției lui, iar toate vi se vor adăuga pe deasupra. Nu vă îngrijorați așadar de ziua de mâine, căci ziua de mâine își va purta singură de grijă. Fiacărei zile îi ajunge amărăciunea ei.”

(Matei 6, 33-34)

01.08.2014

Ana Doboș, Adrian Petruț

Bibliografie

O dragoste necondiționată!

Mișcarea vinicențiană laică la 10 ani de activitate în România de.....

Erwin Josef Țigla